

Den eksotiske patient

Anatomisk og fysiologisk diagnostik af eksotiske folk (1785–1788)

ELSA CRISTINA DE LIMA
AGRA AMORIM BRANDER
Phd.-stipendiat ved European
Literature and Culture, Aalborg
Universitet.

i slutningen af 1700-tallet indleder de europæiske videnskabelige akademier udarbejdelsen af rejseinstrukser med særligt henblik på udforskningen af eksotiske folkefærd. Disse instrukser giver et unikt indblik i de metodologiske retningslinier som udgør fundamentet for de første egentlige forsøg på et systematisk antropologisk feltarbejde.

Skibskirurgen Claude-Nicolas Rollin udfører i 1785–1788 konkrete antropologiske og lægevidenskabelige undersøgelser af eksotisk folk.¹ Disse foretages med grundlag i de metodologiske retningslinier i form af instrukser, som på forhånd blev overdraget til Rollin på *Académie des Sciences de Paris* og *Société Royale de Médecines* vegne. Nærværende artikel undersøger Rollins håndtering af instrukserne og dennes konkrete observation af eksotiske folk. Formålet med denne undersøgelse er at forstå, hvilken rolle de antropologiske og de lægevidenskabelige instrukser spillede for den konkrete opfattelse af eksotiske folkefærd.

ANTROPOLOGISKE INSTRUKSER

Ved antropologiske instrukser forstås i det følgende de retningslinier, som de videnskabelige akademier har udarbejdet med henblik på en systematisk empirisk udforskning af det fremmede menneske. Referencerammen for de antropologiske instrukser sammenfatter overvejende fysiologiske, anatomiske og nosologiske parametre, hvis hovedformål er at "dissekere" det fremmede menneskes fysiske anderledeshed og hermed anlægge videnskabeligt funderede argumenter for racemæssige afvigelser.

Der findes to kategorier af instrukser, som er særskilt rettet mod Rollins undersøgelse af fremmede befolknings-

grupper. Den ene er redigeret på Académie des Sciences' vegne med titlen *Anatomie* (Milet-Mureau 1797:165–67), og fokuserer på undersøgelsen af det fremmede menneskes anatomiske karakteristika; den anden, *Questions proposées par la Société Royale de Médecine* (ibid: 180–196), affattet af lægestaben Mauduyt, Vicq d'Azyr, de Fourcroy og Thouret, består af mere omfattende anvisninger, herunder §1 Anatomi og Fysiologi, §2 Hygiejne, §3 Nosologi, §4 Farmakopé og §5 Kirurgi.

ROLLINS LÆGEVIDENSKABELIGE UNDERSØGELSER

Som skibskirurg skulle Rollin eksaminere de vilde befolkningsgrupper gennem kvantitative og kvalitative undersøgelser, såsom fysiske opmålinger og eksperimenter, observationer af de vildes levevis, herunder beklædning, madvaner og sundhedstilstand. Fem folkegrupper er omfattet af Rollins undersøgelser. På det amerikanske kontinent har Rollin undersøgt henholdsvis *Indios bravos* eller araukaner-indianerne fra området omkring Concepcion (Chile), Costanoen-indianerne fra området ved Monterey (Californien) og endelig Tlingit-indianerne fra Baie des Français, det nuværende Yakutat-Bay (Alaska). På det asiatiske kontinent har Rollin undersøgt befolkningen fra Sakhalin-øen, og *Orotchierne* eller Tunguzian-folket fra Amoor floden, som beboede periodevis i Baie de Castries, det nuværende De Katri (Østsibirien).

ANTROPOMETRI

Rollins komparative fysiologiske tabel, *Comparaison des proportions des deux sexes*

indigènes du continent d'Amérique, et Latitude des lieux où elles ont été mesurées (Milet-Mureau 1797, IV:60), er et eksempel på den opblomstrende naturvidenskabelige ivrighed efter at finde en logisk sammenhæng mellem bl.a. fysiognomi og kranimetri og visse folkegrupperes åndsevner. I Rollins antropometriske tabel vedlægges således kropsmålingerne af han- og hunkønsindivider af de tre ovennævnte amerikanske folkegrupper. Tabellen er opbygget af 10 udvalgte opmålingskriterier, nemlig kropshøjde, kraniets sagittale og horisontale diameter, armens, benets og fodens længdemål, toraks og skulderens breddemål, rygsøjlels højdemål og endelig hofternes diameter. Analysen af tabellen viser, at de antropometriske og kranimetriske opmålinger af Tlingit-indianerne (Alaska) har en større krop og kranie end araukaner-indianerne (Chile) og Costanaoen-indianerne (Californien). Rollin giver med sin tabel et overbevisende indtryk af den antropometriske analyses videnskabelighed. Det positivistiske udgangspunkt for opmålingerne søger hermed sin anvendelse i en forklaring af de tre folkegrupperes forskelle. Imidlertid er Rollins positivistiske metode ikke kategorisk, idet forfatteren forbigår at anvende den i analysen af Sakhalinøboerne og Orotchierne. I lighed med det foregående essay finder man i *Dissertation sur les habitants de l'île de Tchoka, et sur les Tartares orientaux* (ibid: 73) en komparativ antropometrisk og kranimetrisk tabel, hvoraf det tilsyneladende fremgår, at Sakhalinøboerne er højere og mere robuste end Orotchierne. En umiddelbar sammenligning af de to asiatiske folkegrupper med folkegrupperne fra det amerikanske kontinent (Chile, Californien og Alaska) bekræfter, at Sakhalin-folket og Orotchierne har en betydelig mindre sta-

tur, men er mere robuste. En undersøgelse af de fysiologiske og fysiognomiske træk viser endvidere, at begge asiatiske folkegrupper er tætbyggede, med stort hoved og bredt og rundt ansigt. Rollin indrømmer, at skønt disse folk ikke er i besiddelse af de såkaldte regulære europæiske ansigtstræk, så er deres fysiognomi både levende og tiltalende. I modsætning til undersøgelsen af de chilenske og californiske indianere, hvor den lave statur var et tegn på forringet åndsevne, manglende tapperhed og forkueelse, er Rollin indifferent over for den lave statur hos de indfødte fra Sakhalin og De Kastri. Forklaringen på denne påfaldende inkonsekvens kan findes i essayet, hvor Rollin beskriver forholdene bag de første kontakter med den asiatiske befolkning som meget gunstige takket være asiaternes store hensynsfuldhed. Mens folket fra øen Sakhalin kendetegnes som meget intelligente, korrekte og åbne over for de fremmede (ibid: 73) skildres Orotchierne på deres side som aldeles venlige og meget tiltalende (ibid: 80).

Det er således påfaldende, at hvor antropometrien, kranimetrien, fysiologien og fysiognomiet udgjorde det centrale udgangspunkt for Rollins fortolkning af indianerne fra det amerikanske kontinent, forbigår han de positivistiske kriterier i sin undersøgelse af folket fra Sakhalinøen og De Kastri alene af den grund, at han overvældes af deres imødekommenhed og gæstfrihed. Hverken læbetatoveringerne, kvindernes manglende skønhed eller den stærke lugt af rå fisk foranlediger kritik hos Rollin. Sågar den ganske nedladende beskrivelse af fysiognomiet hos Orotchierne (De Kastri) lader Rollin urokkelig, skønt han hævder aldrig at have set så grimt og elendigt tilredt et folkefærd.

Rollins vaklende kategoriske vurdering af forskellige folkefærd ud fra positivistiske metoder (antropometri, kranimetri, fysiologi) og mere subjektive procedurer som fortolkningen af ansigtstræk (fysiognomi) overser således det menneskelige aspekt, som rummes i observatørens "*oplevelse*" af et fremmed folkefærd, og derfor tager de positivistiske opmålingsmetoder ikke højde for de kulturelle karakteristika af individer og folkegrupper. Men her kompenserer Rollin jo i fornødent omfang selv med modificerede vurderinger qua hans oplevelser.

DEGENERATION: SEKSUALITETEN OG DET ABNORME

Société Royale de Médecine havde anmodet Rollin om at foretage undersøgelser af eksistensen af seksuelle afvigelser hos de amerikanske mandlige individer. Disse er følgende: forlængelsen af testiklerne, en usædvanlig opsvulmning af penissen, diegivende bryster, en ekstrem fysisk styrke og særdeles udviklede sanser (Milet-Mureau, 1797, IV:42-43). Rollin havde ikke observeret disse degenerationstegn, og skønner derfor, at det amerikanske folk ikke var degenereret. Imidlertid er det ikke Rollins observationer i sig selv, der her er interessante, men alene årsagen til det kongelige lægevidenskabelige selskabs anmodning om en undersøgelse af disse symptomer hos udelukkende det amerikanske folk.

Undersøgelserne viser først og fremmest i hvilken grad de amerikanske individer søges forbundet til det dyriske og det anormale. Overvejelserne om det fremmede menneskes fysik var siden opdagelsen af Amerika et gennemgående tema i rejselitterære og filosofiske værker, hvor

FEMME DU PORT DES FRANÇAIS.

Duché de Vancy, "Femme du Port des Français", kobberstik, 24,8 × 39,5 cm. Milet-Mureau, Atlas du voyage de La Pérouse, 1797, folio 25.

spørgsmål om den vildes fysiske styrke, højt udviklede sanseorganer og generelle sundhed netop var tilbagevendende temaer.

Kilden til svarene på Société Royale de Medecines spørgsmål findes i værket *Recherches philosophiques sur les Américains*, affattet af den hollandsk fødte Cornelius de Pauw (1739–1799). Her sammenfatter De Pauw en imponerende liste af informationer om folkeslag fra det amerikanske kontinent fra Ildlandet til Canada. Den veldisponerede måde, hvorpå De Pauw fremstillede de mange antropologiske iagttagelser, medvirkede til værkets enestående soliditet som informationskilde. De Pauw belyser bl.a. den tidligere nævnte problematik om udbredelsen af syfilis (la grande vérole) i Amerika (De Pauw, 1772: I, 21–24), spørgsmålet om mændenes diegivning (ibid: 45–47) og om blodets, sædens og hjernemassens farve hos mørkhudede mennesker (ibid: 208–10). Instruksen *Questions proposées par la Société Royale de Médecine* rummer flere spørgsmål, som direkte kan relateres til De Pauws værk. Eksempler herpå er spørgsmål nr. 13, hvor det kongelige lægevidenskabelige selskab spørger om de vildes seksuelle vaner:

13. Er det sandt, at man i Amerika ofte finder mænd, hvis bryster producerer mælk nok til at ernære børn?

Hvad skal man tænke om hermafroditterne fra Louisiana? Gør det vilde liv blandt de forskellige primitive nationer elskoven regelmæssig? Er det sandt, at de amerikanske vilde lader insekter stikke deres lem, for at fremprovokere en hævelse? (Milet–Mureau, 1797, I: 184–185).

Hvormed tilsvarende emner belyses hos De Pauw:

Jeg vil gerne tilstå, at det strenge vilde liv til en vis grad kan forårsage hos såvel mændene som

dyrene omstændigheder for den regelmæssige elskov, og at denne fastholdes under bestemte brunstperioder [. . .] Fejlen ved de amerikanske kvinder har måske fremkaldt denne lyst til en ikke konform seksualitet hos de indifferente mænd, som i synet af kvindernes kåde lyst, dog ikke mere kan fristes. Dette er så sandt, at man i forskellige steder finder kvinder, som forsøger at afhjælpe mændenes fysiske mangel ved at få det mandlige lem til at svulme op. Kvinderne anbringer på mændenes lem forskellige miksturer af giftige og ætsende insekter, som de konstante ophidses, indtil disse til sidst angriber og gennem deres stik forårsager en næsten grotesk hævelse. Dette havde den pålidelige Americo Vespucio været øjenvidne til [. . .] (De Pauw 1772, I: 70–71).

Det er ganske tankevækkende, at Société Royale de Médecine har benyttet De Pauws værk som vejledning for sine spørgsmål, idet en simpel læsning af værkets anden del *De la variété de l'espèce humaine en Amérique* viser, at De Pauw med stor determinisme forsvarede degenerationen af samtlige amerikanske folkeslag. De Pauw skønnede således ikke, at de primitive samfund potentielt kunne udvikle sig, men forudså i stedet, at de amerikanske indianere enten ville forblive stupide (abrutis), eller at de, på grund af mændenes såkaldte letargiske temperament og generelle mangel på seksuel lyst, ville hensygne. De Pauw skriver, som besvarelsen på den kritik, som den franske benediktinermunk og rejsende Dom Pernetty (1716–1796) havde fremført i sit værk (*La connoissance de l'homme moral par celle de l'homme physique*, 1776), om amerikanernes seksuelle degenerering som følge af veneriske sygdomme (syfilis og gonoré), depilering(!) og impotens (De Pauw 1772, II:35). Antagelsen om de amerikanske mandlige indianeres manglende lyst til samleje stod i stærk kontrast til skildringen af kvindernes libidinøse opførsel. Således forbinder De Pauw de omfattende

tilfælde af hermafroditisme i Amerika med kvindernes overdimensionerede seksuelle organ som igen skyldes det varme klima og den elendige ernæring. I kapitlet *Des hermaphrodites de la Floride* forelægger De Pauw en række anakronistiske eksempler på den seksuelle degenerering, som strækker sig fra beretninger fra antikken til 1500-tallets rejseberetninger.

At Société Royale de Médecine anvendte De Pauws værk trods Dom Pernettys hårde kritik kan bero på, at de lærde ønskede at få verificeret en række af de mest kontroversielle europæiske påstande om primitive folkefærd. Påstande, hvor seksualiteten spillede en påfaldende stor rolle i forståelsen af de primitive samfund. Skønt Rollin ud fra egne førstehåndsobservationer ikke har set tegn på hermafroditisme, forbindes det primitive menneske kategorisk med en "fantastisk" seksualitet grænsende til det dyriske. Påstande om, dels at primitive kvinders kønsorganer var så veludviklede, at de kunne forveksles med det mandlige lem, dels at den primitive mand havde sære seksuelle tilbøjeligheder som pæderasti og transvestisme, relaterer seksualiteten til en oprindelig tilbagestående, hvor det dyriske og det monstrøse definerer det vilde menneske. Og selv om Rollin må bygge sine teorier på andres observationer, er det vilde menneske henvist til det dyriske og Société Royale de Médecine cementerer hermed De Pauws værk som vejledende fundament for de lægevidenskabelige undersøgelser:

Ved at observere, at de vilde amerikanere alene ved hjælp af lugtesansen kunne finde den rute, som deres landsmænd havde fulgt gennem skovene, tillagde spanierne denne såkaldte sanse-lige snedighed deres raffinerede lugtesans [...]. I medvind kan man lugte en hottentot på en kvart mile. (ibid, I: 234).

De Pauw havde formodentligt lånt informationen om de vildes fantastiske lugtesans fra Jean-Baptiste Du Tertres' *Histoire générale des Antilles* (1667). Du Tertre referer til en historie, han havde hørt, om en vis hofkavaler ved navn Despinay, som havde købt en brasiliansk negerslave. Det fortælles, at denne var i stand til at opspore sine medskabninger alene ved hjælp af lugtesansen, endda isolere sporet af henholdsvis en franskmand og en *neger* blot ved at snuse til det jord, disse havde betrådt (Du Tertre 1667, I: 501). Som Du Tertres citat bevidner, bygger udsagnet alene på det nævnte enkelttilfælde, som dog af De Pauw generaliseres til at omfatte alle vilde menneskegrupper!

Den anormale seksualitet er central i 1700-tallets etablering af et billede af det fremmede menneske, som en diametral modsætning til den europæiske selvforståelse. En form for antipodisk seksualitet, hvor manden betegnes med kvindelige kvaliteter og kvinden med en overdreven libido og overdimensionerede kønsorganer. Der er især en fokusering på to af de kvindelige kønsorganer, nemlig de overdrevne skamlæber, på latin *sinus pudoris* (blufærdighedsslør) eller *labia pendula* (hængelæber), på fransk *tablier* (forklæde), som bl.a. den tyske lærde rejsende Peter Kolbe havde beskrevet hos de kvindelige hottentotter i værket *Description du Cap de Bonne Espérance* (Kolbe 1741, I:92), og den ligeledes enorme klitoris, som De Pauw i kapitlet *Des Hermaphrodites de la Floride* betegner som et specifikt kendetegn for kvinderne i de varme lande (De Pauw 1772, I: 91). De inverterede roller afspejler det omvendte spejlbillede af den europæiske seksualitet, hvor mandens virilitet og kvindens anstændighed var de centrale elementer. Altså er ikke alene de mandlige og kvindelige kønsorganer (san-

COSTUME DES HABITANS DU PORT DES FRANÇAIS, SUR LA CÔTE DU NORD-OUEST DE LA

Duché de Vancy, "Costume des habitants du Port des Français, sur la côte du Nord-Ouest de l'Amérique", kobberstik, 39 × 24,7 cm. Milet-Mureau, Atlas du voyage de La Pérouse, 1797, folio 24.

ser) placeret i den modsatte retning af menneskehovedet (ratio), men ombytningen af de anatomiske legemsdele bliver et symbol på det anormale og det monstrøse. Når Rollin beordres til at undersøge eksistensen af hermafroditter og kvinder med en evident seksualdrift, er det for at søge en ultimativ bekræftelse på en symptomatisk anderledeshed, for netop i det fremmede menneskes seksualitet bliver dets dyriskhed synlig. Den seksuelle inversion afspejler det fremmede menneskes forskel og andethed. I indianernes fysiske besynderlighed rummes altså kilden til tvetydigheden af det konkrete skel mellem det vilde menneske og det irrationelle dyr.

Rollins forsværgelse af eksistensen af seksuelle organers afvigelse eller abnor-

miteter hos de amerikanske indianere afdækker endvidere tanken bag instrukserne om undersøgelsen af samspillet mellem det antropologiske studie af de primitive samfund, den divergerende seksualitet og de racemæssige konsekvenser heraf (Milet--Mureau 1797, IV:42). Idéen om degenerationen af primitive menneskegrupper skal ses som en forlængelse af diskussionen om det primitive menneskes fysiske og kulturelle undergang, hvor de seksuelle afvigelser spiller en afgørende rolle. Netop fordi seksualiteten afspejler det anderledes, bliver skelnen mellem det dyriske og det menneskelige ubestemt. Interessen for den vildes kønsorganer og seksuelle adfærd bestyrkede et fokus på det dyriske og hermed på raceanomalier. Bevidstheden om, at der fandtes menne-

skegrupper på det amerikanske kontinent, hvor mændene havde hermafroditiske og pæderastiske tendenser og som konsekvensen heraf forpligtede kvinderne til at lokke mændene til samleje, eksponerede de racemæssige svagheder og erklærede hermed de videnskabelige forudsætninger bag tanken om eksotiske folks degenere- ring gyldige.

Den ofte ekstreme ejendommelighed i de forskelle, som adskiller et fremmed samfund fra den rejsendes eget, stimulerer en videnindsamling, som på forhånd fokuserer på forskellenes synlighed. Skildringen af en befolkningsgruppe sker gennem gengivelsen af den rejsendes observation. Men den rejsendes iagttagelse er forudbestemt, idet de instrukser, som akademierne udstikker, tvinger denne til at erfare verden ud fra fastsatte kriterier. Det iøjnefaldende er således de tegn, som trænger sig på i den lærde rejsendes observationsfelt. Forskellene tjener imidlertid tillige til en mnemisk anvisning, som be- styrker opfattelsen af et samfund som er og forbliver *andet*.

Société Royale de Médecine finder dog grund til at fremkomme med en advarsel til de lærde rejsende om ikke at overdrive i beskrivelsen af de anatomiske forskelle som eksempelvis kæmper, dværge og mænd med haler. Disse monstrøse anatomi- ske kendetegn accepteres ikke, fordi de ikke eksisterer, men fordi de i sig selv repræsenterer en tilstand af ekstrem ufor- ståelighed, hvorfor de ikke kan under- lægges nogen form for systematisering. Det monstrøse, som fra det 12. til det 16. århundrede anvendes som forståelses- ramme i understregningen af den store afstand mellem Europa og resten af verden, bliver i det 18. århundrede en for- hindring, fordi monstrøsiteten ikke kan underordnes den positivistiske tankegang.

Det er på den baggrund interessant, at *les hommes à queue*, mænd med haler, anses som mere utroværdige i det 18. århund- rede end diegivende mænd, "*des hommes dont les mamelles contiennent du lait*". Dette kan ikke skyldes, at det kongelige læge- videnskabelige selskab var blevet over- bevist om ikke-eksistensen af de såkaldte mænd med haler, idet store geografiske områder i eksempelvis Stillehavet stadig- væk var udforskede. Snarere var der an- giveligt tale om, at denne ekstreme frem- medhed/andethed ganske enkelt ikke lod sig forklare. Verden forstås gennem for- skelle, men forskellene gradueres i en variation, hvor det monstrøse bliver græn- seoverskridende og derfor unaturligt i en tid, hvor naturen ønskes simplificeret. Problemet med disse ekstreme aberratio- ner er således, at de ikke lader sig fortro- ligggøre eller familiarisere. Rollin udfører hermed kvantitative evalueringer på lige fod med undersøgelser af de fremmede befolkningers karakter og begavelse, hvor sidstnævnte undersøgelse foretages ved en sidestilling af disse med den franske og europæiske model.

AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER

De antropologiske og lægevidenskabelige instrukser fra slutningen af 1700-tallet viser en vedvarende tendens til at opfatte det forskelligartede hos det primitive menneske med udgangspunkt i det una- turlige, det abnorme og det groteske. De symptomer, som kendetegner den vildes anderledeshed, er forbundet dels med legemlige ulemper som henholdsvis hud- farve (mørk), fysiognomi (hæslighed, dy- riskhed), muskelstyrke (robusthed/svage- lighed) og deformiteter (vanskabt køns- organer, hermafroditer), dels med de

fremmedes personlighed (vilde, vulgære, bestialske). Instrukserne har ligeledes vist, at de indledende forsøg på metodologiseringen af det antropologiske feltarbejde er forankret dels i anakronistiske observationer, dels i en ideologisk (etnocentrisk) anskuelse. I denne henseende tildeles det fremmede menneske den tvungne rolle som patient, hvor diagnostikken spænder fra et lidende og hermed ufuldkomment andet til et livskraftigt og hermed normalt individ.

Diagnosticeringen af fremmede individer forekommer overvejende forudindtaget, hvorfor registreringen af sygdomme og misdannelser bidrager til en yderlige fastlæggelse af de kulturelle forskelle mellem de amerikanske og de asiatiske befolkningsgrupper. Samtidigt forbliver diagnosticeringen ligeledes forbundet med det eksotiske folks temperament. For desto mere imødekomende en gruppe er, desto mere gunstigt er Rollins skildring.

Udarbejdelsen af såvel de antropologiske som de lægevidenskabelige instrukser havde til opgave at orientere den rejsendes observationer mod eventuelle ikke-udforskede genstandsfelter. Med tilrettelæggelsen af de videnskabelige kriterier for Rollins arbejde, fastlagde akademierne på forhånd de aspekter, som disse fandt relevante for undersøgelsen. En indblanding som bliver medbestemende for den rejsendes ideosynkratiske observation af eksotiske folk. Og hermed skabes de videnskabelige forudsætninger for opfattelsen af andetheden udelukkende med afsæt i den andens anderledeshed (difference).

NOTER

¹ Claude-Nicolas Rollin deltog i Galaup de Lapérouses videnskabelige ekspedition i 1785–

1788. Den franske ekspedition forliste i 1788 ved Vanikoro og som følge heraf forsvandt størstedelen af Rollins undersøgelser. Kun fire videnskabelige artikler nåede at blive sendt til Frankrig før ulykken. Disse findes i de sidste bind (IV) af Lapérouses rejseskildring (1797).

LITTERATUR

- De Pauw, Cornélius, 1772. *Recherches philosophiques sur les Américains*. A Cleves.
- Du Tertre, Jean-Baptiste, 1667. *Histoire generale des Antilles, habitées par les François. Divisée en deux tomes, et enrichie de Cartes & de Figures*. A Paris. Chez Thomas lolly.
- Kolbe, Peter, 1741. *Description du Cap de Bonne Espérance*. A Amsterdam. Chez Jean Catuffe.
- Milet-Mureau, 1797. *Voyage de La Perouse autour du monde*. Publié conformément au décret du 22 avril 1791, et rédigé par Milet-Mureau, Général de Brigade dans le Corps du Génie, Directeur des Fortifications, Ex-Constituant, Membre de plusieurs Sociétés littéraires de Paris. A Paris, de l'Imprimerie de la République.

SUMMARY

*The Exotic Patient:
Anatomical and Physiological Diagnosis of Exotic
People in the Eighteenth Century*

In 1785–1788 a scientific expedition led by Galaup de Lapérouse leaves Brest harbour with one specific intention: the study of exotic communities. Among the staff of naturalists was the ship's doctor Claude-Nicolas Rollin whose scientific job was to investigate individuals of different races. This article examines the nature of the criteria requested in the anthropological and medical instructions given to Rollin. By arguing that the instructions direct the traveller's construction of an alleged identity of the Other through obsolete assumptions and quantitative and qualitative methods, such as physiological and anatomical measurements, nosological and sexual surveys, I want to highlight the scientific reduction of the Other's Otherness to mere differences. As an exotic individual and as a patient the Other plays an ideosyncratic role, that is both distinct and queer.